

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, dnia 31 grudnia 2014 r.

DKK2-430/1/13/ML

DECYZJA nr DKK - 173/2014

Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 94 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego z urzędu Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **nakłada na BP Europa SE** z siedzibą w Hamburgu (Niemcy) **karę pieniężną** w wysokości 20.000 zł (*słownie: dwadzieścia tysięcy złotych*), płatną do budżetu państwa, z tytułu dokonania bez uzyskania zgody Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów koncentracji, polegającej na nabyciu przez BP Europa SE z siedzibą w Hamburgu (Niemcy) części mienia Jackiewicz i Wspólnicy spółka komandytowa z siedzibą w Kołbaskowie poprzez wieloletnie wydzierżawienie tej części mienia, z możliwością przedłużenia dzierżawy o kolejne lata, co stanowiło naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 13 ust. 1 i ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm. – dalej „ustawa o ochronie konkurencji” lub „Ustawa”).

UZASADNIENIE

W dniu 4 stycznia 2013 r. do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezes Urzędu” lub „organ antymonopolowy”) wpłynęło zgłoszenie koncentracji przedsiębiorców, polegającej na nabyciu przez BP Europa SE z siedzibą w Hamburgu (Niemcy) (dalej „BP Europa”, „Spółka”) części mienia Jackiewicz i Wspólnicy spółka komandytowa z siedzibą w Kołbaskowie (dalej „JiW”), tj. stacji paliw wraz z punktem gastronomicznym oraz sklepem w miejscowości Barnisław.

Z informacji zawartych w zgłoszeniu i dalszej korespondencji z BP Europa wynikało, że wcześniej, bo już w dniu 8 maja 2012 r., pomiędzy BP Europa i JiW została zawarta umowa dzierżawy nieruchomości zabudowanej obiektami stacji paliw i obiektami towarzyszącymi, położonej w miejscowości Barnisław w gminie Kołbaskowo (wypis Aktu Notarialnego Repertorium A Nr 2431/2012). Umowa ta została zawarta na okres **[tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 1 załącznika]**, z możliwością przedłużenia jej na kolejne **[tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 2 załącznika]** lat. Umowa dzierżawy obejmuje część nieruchomości, tzn. stację paliw, punkt gastronomiczny oraz sklep. Na jej mocy BP Europa jest uprawniona do **[tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 3 załącznika]**. Oznacza to, że BP Europa, dzierżawiąc od dnia 8 maja 2012 r. stację paliw wraz ze sklepem i małą gastronomią, poprzez nabycie praw do tego mienia na okres przynajmniej **[tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 4 załącznika]** lat z możliwością przedłużenia umowy o kolejne **[tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 5 załącznika]** lat, faktycznie włada tym mieniem. Należy zatem uznać, iż BP Europa z chwilą zawarcia tej umowy faktycznie i w sposób trwały nabyła część mienia JiW, tj. stację paliw wraz ze sklepem i punktem gastronomicznym.

Powyższe wskazuje zatem na to, że w dniu 4 stycznia 2013 r. BP Europa zgłosiła nie zamiar koncentracji lecz fakt jej dokonania, gdyż od dnia 8 maja 2012 r. prowadziła już działalność gospodarczą w oparciu o wydzierżawioną od JiW część mienia (stacja paliw, sklep i punkt gastronomiczny w miejscowości Barnisław).

W związku z tym organ antymonopolowy, działając na podstawie art. 95 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji pismem z dnia 8 kwietnia 2013 r. zwrócił zgłoszenie koncentracji, polegającej na nabyciu przez BP Europa części mienia JiW. Następnie postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2013 r. nr DKK-31/2013 wszczął z urzędu postępowanie antymonopolowe w sprawie nałożenia kary pieniężnej na BP Europa z tytułu dokonania, bez uzyskania zgody Prezesa Urzędu, koncentracji, polegającej na nabyciu przez BP Europa części mienia JiW z naruszeniem obowiązku, o którym mowa w art. 13 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji. O wszczęciu postępowania Prezes Urzędu zawiadomił BP Europa pismem z dnia 12 kwietnia 2013 r.

Odnosząc się do postawionego zarzutu BP Europa pismem z dnia 7 maja 2013 r. zakwestionowała fakt naruszenia obowiązku, wynikającego z art. 13 ust. 2 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji, wskutek dokonania bez uzyskania zgody Prezesa Urzędu koncentracji, polegającej na nabyciu części mienia innego przedsiębiorcy w wyniku zawarcia

umowy dzierżawy. Spółka podniosła, iż wskazane przez Prezesa Urzędu niewypełnienie obowiązku notyfikacji wynikało z przekonania, że czynność ta nie stanowi koncentracji w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji. Spółka bowiem w dniu 17 grudnia 2012 r. zawarła z JiW Przedwstępną Warunkową Umowę Sprzedaży Nieruchomości, która w § 4 zawierała warunek zawieszający zawarcie umowy przyrzeczonej w postaci wydania przez Prezesa Urzędu decyzji wyrażającej zgodę na dokonanie koncentracji. BP Europa zatem w dobrej wierze dokonała zgłoszenia zamiaru nabycia części mienia JiW w dniu 4 stycznia 2013 r. w związku z uznaniem, że stanowi ono podlegającą zgłoszeniu koncentrację, o której mowa w art. 13 ust. 2 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji.

Według BP Europa nie ma związku pomiędzy definicją mienia określoną w kodeksie cywilnym, a obowiązkiem zgłoszenia zamiaru nabycia mienia. Według Spółki przedmiotem zgłoszenia zamiaru koncentracji na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji nie jest mienie jako takie, rozumiane jako prawa majątkowe lecz zamiar nabycia części mienia innego przedsiębiorcy. BP Europa stoi na stanowisku, iż nie istnieje obowiązek dokonania zgłoszenia Prezesowi UOKiK „zamiaru koncentracji, który wynikałby z zamiaru pierwotnego tj. konstytutywnego wykreowania praw obligacyjnych w skutek zawarcia umowy np. dzierżawy, a nie z nabyciem (już istniejących) praw obligacyjnych, które mogą wchodzić w zakres pojęcia mienia”. Według Spółki bowiem tylko istniejące prawa majątkowe składają się na pojęcie mienia, i dopiero po spełnieniu warunków zawartych w Ustawie, zamiar ich nabycia od innego przedsiębiorcy może podlegać obowiązkowi zgłoszenia takiej transakcji Prezesowi UOKiK. Natomiast w niniejszej sprawie, w momencie zawarcia przez JiW oraz BP Europa umowy dzierżawy, prawa wynikające z tej umowy jeszcze nie istniały, więc nie mogły być przedmiotem nabycia”.

Ponadto BP Europa uważa, że termin „nabycie” jest równoznaczny z przeniesieniem własności, bowiem zgodnie z definicją dzierżawy zawartą w art. 693 k.c. (Dz. U. z 18 maja 1964 r. z późn. zm.) „przez umowę dzierżawy wydzierżawiający zobowiązuje się oddać dzierżawcy rzecz do użytkowania i pobierania pożytków przez czas oznaczony lub nieoznaczony, a dzierżawca zobowiązuje się płacić wydzierżawiającemu umówiony czynsz.” W związku z powyższym z samej swojej istoty dzierżawa nie powoduje przeniesienia własności. Zatem zawarcie umowy dzierżawy mienia nie jest równoznaczne z jego nabyciem.

**W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy organ antymonopolowy
ustalił, co następuje:**

Aktywny uczestnik koncentracji

BP Europa, spółka europejska zarejestrowana w rejestrze B Sądu Rejonowego w Hamburgu pod numerem HRB 113611, prowadzi działalność w zakresie nabywania, przetwarzania, przechowywania, transportu i sprzedaży ropy naftowej oraz gazu naturalnego i innych minerałów oraz wytwarzania, przetwarzania, przechowywania, transportu i sprzedaży paliw płynnych, gazu i produktów mineralnych, a także prowadzenia stacji paliw.

W 2011 r. obroty grupy, do której należy BP Europa, wyniosły w Polsce **[tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 6 załącznika]** mln euro, a na świecie **[tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 7 załącznika]** mln euro.

Przychód BP Europa, w rozumieniu art. 4 pkt 15 ustawy o ochronie konkurencji, wyniósł w 2013 r. według szacunków Spółki **[tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 8 załącznika]** mln euro, co stanowi równowartość **[tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 9 załącznika]** mln zł.

Pasywny uczestnik koncentracji

JiW jest spółką komandytową wpisaną do rejestru przedsiębiorców, prowadzonego przez Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego. Spółka jest właścicielem stacji paliw, punktu gastronomicznego oraz sklepu w miejscowości Barnisław.

W 2011 r. obrót osiągnięty przez część mienia wydzierżawioną przez BP Europa od JiW, czyli przez stację paliw, punkt gastronomiczny oraz sklep w miejscowości Barnisław w gminie Kołbaskowo, wyniósł **[tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 10 załącznika]** mln euro.

W oparciu o przedstawiony stan faktyczny organ antymonopolowy zważył, co następuje:

Istnienie obowiązku zgłoszenia zamiaru koncentracji

Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji zamiar koncentracji podlega zgłoszeniu Prezesowi Urzędu jeżeli łączny światowy obrót przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji w roku obrotowym poprzedzającym rok zgłoszenia przekracza równowartość

1 mld euro (art. 13 ust. 1 pkt 1) lub łączny obrót na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji w roku obrotowym poprzedzającym rok zgłoszenia przekracza równowartość 50 mln euro (art. 13 ust. 1 pkt 2). W myśl art. 13 ust. 2 pkt 4 ww. ustawy obowiązek ten dotyczy także zamiaru nabycia części mienia innego przedsiębiorcy, o ile obrót realizowany przez to mienie w którymkolwiek z dwóch lat obrotowych poprzedzających zgłoszenie koncentracji przekroczył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej równowartość 10 mln euro.

Z akt sprawy wynika, że spełnione zostały ww. przesłanki, uzasadniające obowiązek zgłoszenia zamiaru koncentracji, polegającej na nabyciu przez BP Europa części mienia JiW, bowiem:

- łączny obrót przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji – w roku obrotowym poprzedzającym rok zgłoszenia zamiaru koncentracji – przekroczył wartość określoną w art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji, tj. równowartość 1 miliarda euro na świecie, a także przekroczył wartość określoną w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy, tj. równowartość 50 milionów euro w Polsce,
- nabycie przez BP Europa części mienia JiW, poprzez jego na **[tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 11 załącznika]** lat z możliwością przedłużenia tego czasu o kolejne **[tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 12 załącznika]** lat, jest sposobem koncentracji określonym w art. 13 ust. 2 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji,
- obrót realizowany w roku 2011 przez nabywaną (dzierzawioną) część mienia przekroczył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej równowartość 10 milionów euro.

Zgodnie z treścią art. 94 ust. 2 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji obowiązek zgłoszenia w przypadku zamiaru koncentracji, polegającej na nabyciu części mienia spoczywa na przedsiębiorcy nabywającym część mienia innego przedsiębiorcy. W niniejszej sprawie obowiązek taki spoczywał na BP Europa, gdyż BP Europa wydzierżawiła na mocy umowy z dnia 8 maja 2012 r. (wypis Aktu Notarialnego Repertorium A Nr 2431/2012) część mienia JiW i poprzez nabycie praw do tego mienia na okres przynajmniej **[tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 13 załącznika]** lat, z możliwością przedłużenia tej umowy o następne **[tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 14 załącznika]** lat, faktycznie i w sposób trwały włada tym mieniem.

Zdaniem organu antymonopolowego, interpretując zawarte w art. 13 ust. 2 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji pojęcie mienia należy odwołać się do jego znaczenia ustalonego w kodeksie cywilnym. Zgodnie z art. 44 k.c. mieniem jest własność i inne prawa

majątkowe. Ta kodeksowa definicja odnosi się do wszystkich gałęzi prawa, także do prawa antymonopolowego¹. „Inne prawa majątkowe” stanowią „inne prawa rzeczowe”: użytkowanie wieczyste (art. 232 k.c. i n.), prawa rzeczowe ograniczone (art. 244 k.c. i n.) oraz prawa majątkowe wynikające ze stosunków zobowiązaniowych². W zakresie znaczeniowym tych praw mieści się zatem także prawo najmu i prawo dzierżawy.

Z akt sprawy wynika, że BP Europa na mocy umowy dzierżawy z dnia 8 maja 2012 r. wydzierżawiła od JiW nieruchomości zabudowaną obiektami stacji paliw i obiektami towarzyszącymi. Wydzierżawiona część mienia JiW samodzielnie może realizować obrót. Na mocy ww. umowy BP Europa jest uprawniona do **[tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 15 załącznika]**.

Ustawa o ochronie konkurencji stanowi, że zgłoszeniu Prezesowi Urzędu podlega **zamiar** koncentracji. Oznacza to, że w wypadku planowania koncentracji przedsiębiorca ma obowiązek zgłoszenia jej Prezesowi Urzędu już na etapie zamiaru. W przedmiotowej sprawie koncentracja polegała na nabyciu części mienia (poprzez wieloletnią dzierżawę tego mienia) JiW przez BP Europa na podstawie umowy z dnia 8 maja 2012 r. (wypis Aktu Notarialnego Repertorium A Nr 2431/2012).

Kara pieniężna

Prezes Urzędu jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów. Tym samym wszelkie działania Prezesa Urzędu są podejmowane w interesie publicznym, mając na uwadze ochronę konkurencji i praw konsumentów. Prezesowi Urzędu przyznano szczególne kompetencje związane ze sprawowaniem kontroli przestrzegania przez przedsiębiorców przepisów ustawy antymonopolowej, w tym kompetencje umożliwiające efektywne dyscyplinowanie przedsiębiorców nie wywiązujących się z ciążących na nich obowiązków określonych w przepisach antymonopolowych.

Należy do nich wyrażona w art. 106 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji kompetencja do nałożenia na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, kary pieniężnej w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok

¹ Zobacz: Kazimierz Piasecki, Komentarz do art. 44 kodeksu cywilnego (Dz.U.64.16.93), [w:] K. Piasecki, Kodeks cywilny. Księga pierwsza. Część ogólna. Komentarz, Zakamycze, 2003.

² j.w.

nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dokonał koncentracji bez uzyskania zgody Prezesa Urzędu.

Kara ta ma charakter fakultatywny i o celowości jej nałożenia oraz wysokości decyduje Prezes Urzędu. Wydając decyzję o nałożeniu kary pieniężnej organ antymonopolowy działa zatem w ramach uznania administracyjnego, co nie jest równoznaczne z dowolnością. W tym zakresie kieruje się on zasadą równości i proporcjonalności. Rozważając kwestię nałożenia kary organ antymonopolowy musi wziąć pod uwagę, czy w danych okolicznościach sprawy konieczne albo celowe jest jej nałożenie, a jeżeli tak, to w jakiej wysokości kara spełni założone funkcje. Kary pieniężne mają bowiem pełnić funkcje prewencyjne (zapobieganie naruszeniom), egzekucyjne (przymuszające do wykonania działania), jak i represyjne (w postaci nałożenia określonej represji uciążliwości finansowej na naruszającego przepisy ustawy).

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ustawy o ochronie konkurencji, Prezes Urzędu powinien wziąć pod uwagę w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy (art. 111 ww. ustawy).

Zgodnie z ugruntowaną linią orzecniczą Sądu Najwyższego nałożenie przez Prezesa Urzędu na przedsiębiorcę kary pieniężnej za niezgłoszenie zamiaru łączenia przedsiębiorców ma charakter uznaniowy i nie jest uzależnione od oceny skutków wpływu łączenia przedsiębiorców na konkurencję [Postanowienie SN z dnia 7 lipca 1999 r., I CKN 184/99 (OSNC 2000/2/33) oraz Postanowienie SN z dnia 22 marca 2001 r. I CKN 1127/98, nie publ.]. Brak wpływu na konkurencję ma jednak znaczenie dla wymiaru kary (Wyrok SN z dnia 20 czerwca 2001 r., I CKN 1150/98, niepubl.). W takim wypadku kara winna być bliższa dolnej, a nie górnej granicy zagrożenia ustawowego (wniosek taki płynie z Wyroku SA z dnia 4 lutego 1998 r., XVII Ama 66/97, niepubl.). Ponadto, jak wskazuje w tym orzeczeniu Sąd Antymonopolowy, kara pieniężna powinna być jednak na tyle dolegliwa, aby czyniła nieopłacalne ewentualne próby uchylania się w przyszłości przedsiębiorców od poddania się antymonopolowej kontroli połączeń z ich udziałem.

Przytoczone orzeczenia, wydane na podstawie nieobowiązującej ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U. z 1999 r. Nr 52, poz. 547 ze zm.), pozostają aktualne w świetle obowiązujących przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów.

Podobnie wypowiedział się Sąd Apelacyjny, wskazując, że kara pieniężna z uwagi na represyjno-wychowawczy charakter winna pozostawać we właściwej proporcji do potencjału ekonomicznego sprawcy (wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 6 lutego 2007 r., VI ACa 810/06, Dz. Urz. UOKiK 2007, nr 3, poz. 37), a także, że choć wskaźnikiem wysokości kary w ustawie o ochronie konkurencji jest odsetek przychodu, to jednak wymóg osiągnięcia właściwego celu, któremu ma służyć wymierzenie kary, nie powinien całkowicie abstrahować od rentowności w działalności prowadzonej przez stronę (wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 24 kwietnia 2007 r., VI ACa 1054/06, niepublikowany).

W piśmiennictwie antymonopolowym zwraca się również uwagę, że Prezes Urzędu nakłada karę pieniężną określoną m.in. w art. 106 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji w razie spełnienia wszystkich ustawowych przesłanek zawartych w tym przepisie, włącznie z przesłankami podmiotowymi, tj. w przypadku stwierdzenia, że określone w tym przepisie naruszenie obejmowało co najmniej nieumyślność (M. Król-Bogomilska: *Kary pieniężne w prawie antymonopolowym*, Warszawa 2001, s. 88).

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ustawy o ochronie konkurencji, Prezes Urzędu powinien wziąć pod uwagę w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy (art. 111 ustawy o ochronie konkurencji).

Oceniając stopień zawinienia BP Europa w niniejszej sprawie Prezes Urzędu wziął pod uwagę, że zgodnie z art. 83 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.) każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania norm prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach obrotu rynkowego, takich jak BP Europa. Biorąc pod uwagę fakt, iż prowadzi ona działalność na szeroką skalę oraz działa na rynku od wielu lat (dysponuje zatem odpowiednim doświadczeniem), powinna mieć świadomość istnienia przepisów prawa konkurencji.

Ważąc wysokość nałożonej kary pieniężnej Prezes Urzędu uwzględnił nie tylko przesłankę naruszenia przez BP Europa przepisów prawa konkurencji, polegającej na niewykonaniu obowiązku ustawowego, jaki został na nią nałożony, poprzez niedochowanie należytej staranności i niedokonanie notyfikacji organowi antymonopolowemu określonego w ustawie o ochronie konkurencji zamiaru koncentracji, ale również okoliczności obciążające i łagodzące, stanowiące ocenę podmiotowej strony czynu tego przedsiębiorcy.

Przy wazeniu wysokoŝci kary pieniężnej w niniejszej sprawie Prezes Urzędu uwzględniał równieŝ to, iŝ było to pierwsze naruszenie przez BP Europa ustawy o ochronie konkurencji. Ponadto informacja o dokonaniu koncentracji została przedstawiona Prezesowi Urzędu przez BP Europa dobrowolnie (chociaŝ całkowicie nieświadomie), poprzez ujawnienie tego faktu w przedłoŝonych dokumentach w trakcie postępowania antymonopolowego w sprawie zamiaru koncentracji polegającej na nabyciu przez BP Europa części mienia JiW.

W ocenie Prezesa Urzędu okolicznoŝcią, która ma wpływ na wysokoŝć nałoŝonej kary pieniężnej, jest równieŝ fakt, iŝ w wyniku dokonanej, bez notyfikacji organowi antymonopolowemu, koncentracji polegającej na nabyciu części mienia JiW przez BP Europa (poprzez dzierŝawę części mienia) konkurencja na rynku nie została istotnie ograniczona, w szczególności przez powstanie lub umocnienie pozycji dominującej na tym rynku.

W związku z powyŝszym Prezes Urzędu uznał, ŝe waga i okolicznoŝci naruszenia przepisów antymonopolowych, a takŝe przychody i sytuacja ekonomiczna aktywnego uczestnika koncentracji przesadzają o zasadności nałoŝenia na BP Europa kary pieniężnej w wysokoŝci 20.000 zł (słownie: *dwudziestu tysięcy złotych*). Kara maksymalna, jaką Prezes Urzędu mógłby nałoŝyć na BP Europa wynosi **[tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 16 załącznika] mln zł**.

Kara pienięŝna nałoŝona przez Prezesa Urzędu na BP Europa stanowi ok. **[tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 17 załącznika]** przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałoŝenia kary i ok. **[tajemnica przedsiębiorstwa – pkt 18 załącznika]** maksymalnej wysokoŝci kary przewidzianej w art. 106 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji. Tym samym nałoŝona kara ma niewielki walor represyjny, pełniąc przede wszystkim funkcję dyscyplinującą i prewencyjną, a takŝe ma na celu nakłonenie BP Europa do wywiązywania się w przyszłości ze zobowiązań, wynikających z przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Wskazana kara stanowi niewielki ułamek przychodu BP Europa i tym samym nie powinna wpłynąć w sposób istotny na sytuację finansową Spółki.

Karę pienięŝną naleŝy wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów NBP O/O Warszawa 51101010100078782231000000, w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji.

W związku z tym organ antymonopolowy orzekł, jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji w związku z art. 479²⁸ § 2 i § 3 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (j.t. Dz. U. z 2014 r., poz. 101 ze zm.) od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia.

*Z upoważnienia Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Podpisała
Danuta Gruszczyńska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Kontroli Koncentracji*

Otrzymuje:

BP Europa SE z siedzibą w Hamburgu, Niemcy